

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNEVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNEVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

Mai számunk főbb közleményei: Vezérünk: Ez hát a nagy eredmény! A mit az elnök elfelejtett. A Clary-kormány.

tikai kérdés; mikor az egész nemzeti társadalom kegyeltes áhitattal, a hazafi-sziv szentséges hevületével fordul Arad felé...

közt mondott erről a magatartásról szörnyen kihozható, de teljesen igazságos ítéletet? Ki volt az, a ki elragadó hévvel beszélt akkor a honvédség intézményének tisztán nemzeti természetéről...

fükre, hanem fontolja megának a törvényben biztosított ama jogát, hogy beköveteli magának a segélyezőndő lelkesség névsorát...

helytartómat, gróf Clary-Aldringen Manfrédet az új minisztérium megalakításával megbízta. Bécs, 1899. október 2.

Ez hát a nagy eredmény!

(Sz.) A képviselőház ma tárgyalta Kossuth Ferencnek az október 6-iki ünneplésre vonatkozó ismeretes indítványát. Az óriási többség egyszerűen leszavazta.

Hiszen az, a mit a képviselőház ma elhatározott, egy hajszállal sem különbözik attól, a mit 1893-ban a budai honvédek leleplezése alkalmából mondott volt ki.

Hol maradt ma gróf Apponyi Albert? Miért nem tiltakozott ma is a Széll Kálmán indítványa ellen? És hol maradt a volt nemzeti párt, mely 1893-ban tapsolt Apponyinak és haragos fülhaborózással zúgta le Wekerlét, meg báró Fejérváryt?

A képviselőház mai ülésén elintézték az aradi ünnepet, úgy, a hogy Széll Kálmán óhajította. Nem akadékoskodott senki — elmúltak azok az idők, midőn nemzeti érzések vihart idéztek elő a t. házbán — meg volt elégedve mindenki, csupán Perczel Dezső, a ház elnöke hallotta némileg meglepetéssel, hogy őt érte az a tisztesség, a mely elől a kormány nagy szerényen kitért, hogy ő fog megjelenni a nemzet megücsösült hőseinek félszázados ünnepségén.

Kedves gróf Clary! Kinevezem földművelésügyi miniszteremre és egyszerűen ideiglenesen megbízom a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és tartományok minisztertanácsában való elnökössel. Bécs, 1899. október 2.

Ugy történt, mint előre megírtuk. Mert már napokkal ezelőtt így határozott a minisztertanács. Széll Kálmán kabinetje halálai sem akar arról, hogy a honvédség résztvegyen a nagy nemzeti ünnepen, sem arról, hogy a kormány képviseltesse magát azon. Hanem azért a paklumos sajtó, főképen pedig az, mely a Széll Kálmán mindénáron való dicsőítését tartja legnevezetesebb feladatának, bizonyára szertelen önelégüléssel fog adózni a kormányának. Már meg is kezdte. És a végből, hogy ezt tesse, már előre azt hangoztatták a kormány sugalmazottjai, hogy a képviselőháznak az aradi ünnepen való részvétele is akadályokba ütközik. Hogy miért: ezt bőlcen elhallgattak. Hiszen józan észszel nem is lehetett volna erre a kérdésre válaszolni. Bolondság! Nem is a józan ész parancsai szerint innak és beszélnék mostanában az új rendszer népszerűsítése mellett buzgólkodó emberek. Az volt a cél, hogy Széll Kálmán mai indítványát majd úgy állítsák oda a nemzet elé, mint egy nagy vívmányt. Mint az új rendszer dicsőségét. Mint az új rendszernek a nemzet közérzete előtt való meghajlását. Mint Széll Kálmán nagy államférfiúi tehetségének imponáló nyilvánulását.

Wekerle Sándor akkor legalább hangzatos szóvirágokat hintett a budai honvédek szobrára. Wekerle Sándor legalább meintegetődzött, védekezett s azzal argumentált, hogy a budai emlék leleplezésének előzményei után politikai tüntetésekől lehet félni, és sem a kormány, sem a honvédség nem vehet részt oly ünnepen, melyet politikai tüntetések számára akarnak némely körök kihasználni. Hitvány védekezés volt, mert a tüntetésekől való félelem csak hazugságokon alapult. De Wekerle legalább védekezett. Széll Kálmán meg ezt sem cselekedte. Széll Kálmánnak még erre sem volt szüksége. Széll Kálmántól még azt is dicsőséges eredmény-számba veszik, a miért Wekerle ellen föltámadt 1893-ban a képviselőház egész ellenzékének lobogó haragja.

A nemzet közvéleménye nem lehet oly bárgyú, hogy észre ne vegye ezeket a visszatérő jelenségeket. A nemzet közvéleményét nem lehet úgy elámitani, hogy meg ne lássa az igazságot. Hiszen az igazság nagyon világos. Újra kiténik, hogy a rendszerváltozás csak haszontalan humbug. Nem a rendszer változott meg, hanem csak az emberek vedlettek át. A szomorú igazság az, hogy a Széll-kormány sem vállalt közönséget a nemzeti érzülettel. Csak hogy a paklum megnyitván a szabadelvű klub ajtóit a nemzeti párt előtt, ez künnhagyta egykori fölfogását és ezek néküli vonult oda a hatalom forrásához. De ha így van, legalább ne engedessen folytonosan rendszerváltozást, ne ámsítsa a nemzetet és ne magasztalja eredmények azt, a mit egykor gyálaztatnak hirdették.

Perczel Dezső a vértanúk ünnepe, valóban eredeti gondolat. Hasonlítana a kisebb méretű szobrok idejéhez, ha az alkalom, a mely elre hívta, nem volna olyan grandiozus. Nem csoda tehát, hogy Perczel elnök maga is olyan zavarna jött, hogy október hatodiká miatt megédekezett október negyedikével.

Kedves gróf Thun! A midőn körömré kegyesen fölmentem önt miniszterelnökön hivatalától és helygügyi minisztérium vezetését, halasán elnéztem meg arról az önzetlen készségről, a melylyel ön mindenkor helyonyult hűségével a legnevezeteb viszonyok között újra szolgálatomba állott és ezert, valamint az onre háramlott kötelességek teljesítésében való hazafias odaadással teljes elismeréssel fejezem ki, a melyek külső jelei díjmentesen adományozom önnek Szent István-rendem nagylétszámú. Egyidőreleg akadémia onnk további tevékenységét vegt azokat a kizárókat, a melyekből önök miniszterének hivatalukból való föltüntetést iránti kérelmet elfogadom. Bécs, 1899. október 2.

Utazás a Balaton körül.

Hollósy Fülöp László rögtön fogatott s ment a szék elosba a megyegyűlésre, pedig a gyűlést még el se kezdték s még egy hét múlva se ment haza, pedig a gyűlést már rég bevégezték. Asszonyoném legelőször is kiküzdte, ki volt az a szentségtörő pap, a ki a szökevényeket összeadta. Valami katolikus pap volt. Annak ugyan e földi életben nem igen árthatott, de azért mégis nyakára ment s adott neki ötlevellet a pokolba s annak is a fenekére. Az a jó pap bizonyosan föl is használta az ötlevellet.

Megnézted-e jól barna homlokát, piros tarkóját, felül fehér sávos, alul sötétzürke selyem nyakát, világos hamuszínű testét, barna-szürke lobogó tollait? Gyönyörködél-e már sárga szép szemében, szelíd nézésében, nyalka — búszke menésében? Hallottad-e hangját? Azt az egyszerű, de érczes erős hangot? Mikor ott repül fény, az egék magasában, tizenkettő az egyik szárnyon, másik tizenkettő a másik szárnyon, mint a hegyes ék: V betű alakban előre roghogva, elől a vezérdaruvál, a ki harsány hangon le-lekiált a föld szín mélységére: daru, daru!

Te is emaradsz már töltök maholnap darumadár! Gyermekekorbomban hánszor láttam lassu vonulását, hánszor hallottam kiáltó hangod a magasból. Egyszer — egyetlen egyszer az én kis börtönomban, az én kis szigetemre is leszálltál. Ugy mentél tovább a Balatonra. Két év előtt kérdeztem otthon falumbelieket, hánszor-negyeven éves embereket: mikor láttát daru a határon? — Nem tudjuk, mi uram, kicsoda madár az, csak az öregektől halljuk, hogy régen itt is járt a mi vidékünkön.

Kedves gróf Thun! Hivatva érzem magam, hogy a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és tartományok ősszminisztériuma által kért demissiót kegyesen megadjam és értesitem önt, hogy stájerországi helytartómat, gróf Clary-Aldringen Manfrédet az új minisztérium megalakításával megbízta. Bécs, 1899. október 2.

Kedves gróf Thun! A midőn körömré kegyesen fölmentem önt miniszterelnökön hivatalától és helygügyi minisztérium vezetését, halasán elnéztem meg arról az önzetlen készségről, a melylyel ön mindenkor helyonyult hűségével a legnevezeteb viszonyok között újra szolgálatomba állott és ezert, valamint az onre háramlott kötelességek teljesítésében való hazafias odaadással teljes elismeréssel fejezem ki, a melyek külső jelei díjmentesen adományozom önnek Szent István-rendem nagylétszámú. Egyidőreleg akadémia onnk további tevékenységét vegt azokat a kizárókat, a melyekből önök miniszterének hivatalukból való föltüntetést iránti kérelmet elfogadom. Bécs, 1899. október 2.

Budapest, okt. 3.

A kongrua a görög katolikus román szinódus előtt. Balasszavartól jelenti tudósítónk, hogy az odaváló jól informált körökben megerősítik azt a hírt, hogy Mihályi Viktor érsek november 21-ére fogja összehívni az egyházi szinódust, hogy állást foglaljon a kongrua-kérdésben. Nagy fontossággal bír a szinódusnak hozandó határozata, mert ki fog tűnni belőle, vajjon a tulzók, avagy a mérsékeltabb elemek dominálnak-e az időszert a görög katolikus román egyház kebelében. Tudvalevőleg a tulzók erősen agítálnak az állanségely elfogadása ellen, minthogy annak szétszórását, igen helyesen, a kultuszminiszter nem bízza egyszerűen az egyházra.

Asszonyoném tehát Matkovich István szeptemvört tartotta egyk halálós ellenségeknek. A ki két ezer hold birtokát elpörölte. Második halalos ellenségeknek pedig Dömök Sándort tekintette. A ki az ő anyagi szépségü jő lányát az ő tudta nélküli esküvőre szállította. Lett harmadik halalos ellensége is. Ennek nem bocsátott meg soha. Volt az én kedves asszonyonémnek egy gyönyörű szép daruja. Daru!

Magasán repül a daru, szépen szól. Haragszik a szerető lányka, mert nem szól. De kérelti őt a barna legény: ne haragudjék sokáig. Ugy is övé lesz koporsója bezártáig. Bizony szóra kell birni azt a lánykát, mert hiszen a daru olyan néma s mégis szól. Hát a nemzeti fájdalom kétszáz év előtt? Hát a bujdosó kurucz égő keserűsége? Elment az ő ura, elment Rakóczy, az ő fejedelem nagy Törökországba! Esztendő alkonyatán, ősi hervadáskor emegy a daru is ő utána. Szegény öldözött kurucz, csak a darvak ősi vonulását lesi az ősi darvakkal együtt ő is elbujdosik ura után. Márvány-lengere felé, Rodostó halmái felé! Ott még egyszer kezét csókol hősnékné, vezérének, imádott fejedelemének, ott még egyszer kisírja magát és aztán csak a daru jön vissza tavasszal. A bujdosó emarad valahol.

Magasán repül a daru, szépen szól. Haragszik a szerető lányka, mert nem szól. De kérelti őt a barna legény: ne haragudjék sokáig. Ugy is övé lesz koporsója bezártáig. Bizony szóra kell birni azt a lánykát, mert hiszen a daru olyan néma s mégis szól. Hát a nemzeti fájdalom kétszáz év előtt? Hát a bujdosó kurucz égő keserűsége? Elment az ő ura, elment Rakóczy, az ő fejedelem nagy Törökországba! Esztendő alkonyatán, ősi hervadáskor emegy a daru is ő utána. Szegény öldözött kurucz, csak a darvak ősi vonulását lesi az ősi darvakkal együtt ő is elbujdosik ura után. Márvány-lengere felé, Rodostó halmái felé! Ott még egyszer kezét csókol hősnékné, vezérének, imádott fejedelemének, ott még egyszer kisírja magát és aztán csak a daru jön vissza tavasszal. A bujdosó emarad valahol.

Kedves gróf Thun! Hivatva érzem magam, hogy a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és tartományok ősszminisztériuma által kért demissiót kegyesen megadjam és értesitem önt, hogy stájerországi helytartómat, gróf Clary-Aldringen Manfrédet az új minisztérium megalakításával megbízta. Bécs, 1899. október 2.

Utazás a Balaton körül.

Hollósy Fülöp László rögtön fogatott s ment a szék elosba a megyegyűlésre, pedig a gyűlést még el se kezdték s még egy hét múlva se ment haza, pedig a gyűlést már rég bevégezték. Asszonyoném legelőször is kiküzdte, ki volt az a szentségtörő pap, a ki a szökevényeket összeadta. Valami katolikus pap volt. Annak ugyan e földi életben nem igen árthatott, de azért mégis nyakára ment s adott neki ötlevellet a pokolba s annak is a fenekére. Az a jó pap bizonyosan föl is használta az ötlevellet.

Megnézted-e jól barna homlokát, piros tarkóját, felül fehér sávos, alul sötétzürke selyem nyakát, világos hamuszínű testét, barna-szürke lobogó tollait? Gyönyörködél-e már sárga szép szemében, szelíd nézésében, nyalka — búszke menésében? Hallottad-e hangját? Azt az egyszerű, de érczes erős hangot? Mikor ott repül fény, az egék magasában, tizenkettő az egyik szárnyon, másik tizenkettő a másik szárnyon, mint a hegyes ék: V betű alakban előre roghogva, elől a vezérdaruvál, a ki harsány hangon le-lekiált a föld szín mélységére: daru, daru!

Te is emaradsz már töltök maholnap darumadár! Gyermekekorbomban hánszor láttam lassu vonulását, hánszor hallottam kiáltó hangod a magasból. Egyszer — egyetlen egyszer az én kis börtönomban, az én kis szigetemre is leszálltál. Ugy mentél tovább a Balatonra. Két év előtt kérdeztem otthon falumbelieket, hánszor-negyeven éves embereket: mikor láttát daru a határon? — Nem tudjuk, mi uram, kicsoda madár az, csak az öregektől halljuk, hogy régen itt is járt a mi vidékünkön.

Kedves gróf Thun! Hivatva érzem magam, hogy a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és tartományok ősszminisztériuma által kért demissiót kegyesen megadjam és értesitem önt, hogy stájerországi helytartómat, gróf Clary-Aldringen Manfrédet az új minisztérium megalakításával megbízta. Bécs, 1899. október 2.

Kedves gróf Thun! A midőn körömré kegyesen fölmentem önt miniszterelnökön hivatalától és helygügyi minisztérium vezetését, halasán elnéztem meg arról az önzetlen készségről, a melylyel ön mindenkor helyonyult hűségével a legnevezeteb viszonyok között újra szolgálatomba állott és ezert, valamint az onre háramlott kötelességek teljesítésében való hazafias odaadással teljes elismeréssel fejezem ki, a melyek külső jelei díjmentesen adományozom önnek Szent István-rendem nagylétszámú. Egyidőreleg akadémia onnk további tevékenységét vegt azokat a kizárókat, a melyekből önök miniszterének hivatalukból való föltüntetést iránti kérelmet elfogadom. Bécs, 1899. október 2.

Utazás a Balaton körül.

Hollósy Fülöp László rögtön fogatott s ment a szék elosba a megyegyűlésre, pedig a gyűlést még el se kezdték s még egy hét múlva se ment haza, pedig a gyűlést már rég bevégezték. Asszonyoném legelőször is kiküzdte, ki volt az a szentségtörő pap, a ki a szökevényeket összeadta. Valami katolikus pap volt. Annak ugyan e földi életben nem igen árthatott, de azért mégis nyakára ment s adott neki ötlevellet a pokolba s annak is a fenekére. Az a jó pap bizonyosan föl is használta az ötlevellet.

Megnézted-e jól barna homlokát, piros tarkóját, felül fehér sávos, alul sötétzürke selyem nyakát, világos hamuszínű testét, barna-szürke lobogó tollait? Gyönyörködél-e már sárga szép szemében, szelíd nézésében, nyalka — búszke menésében? Hallottad-e hangját? Azt az egyszerű, de érczes erős hangot? Mikor ott repül fény, az egék magasában, tizenkettő az egyik szárnyon, másik tizenkettő a másik szárnyon, mint a hegyes ék: V betű alakban előre roghogva, elől a vezérdaruvál, a ki harsány hangon le-lekiált a föld szín mélységére: daru, daru!

Te is emaradsz már töltök maholnap darumadár! Gyermekekorbomban hánszor láttam lassu vonulását, hánszor hallottam kiáltó hangod a magasból. Egyszer — egyetlen egyszer az én kis börtönomban, az én kis szigetemre is leszálltál. Ugy mentél tovább a Balatonra. Két év előtt kérdeztem otthon falumbelieket, hánszor-negyeven éves embereket: mikor láttát daru a határon? — Nem tudjuk, mi uram, kicsoda madár az, csak az öregektől halljuk, hogy régen itt is járt a mi vidékünkön.

Kedves gróf Thun! Hivatva érzem magam, hogy a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és tartományok ősszminisztériuma által kért demissiót kegyesen megadjam és értesitem önt, hogy stájerországi helytartómat, gróf Clary-Aldringen Manfrédet az új minisztérium megalakításával megbízta. Bécs, 1899. október 2.

Kedves gróf Thun! A midőn körömré kegyesen fölmentem önt miniszterelnökön hivatalától és helygügyi minisztérium vezetését, halasán elnéztem meg arról az önzetlen készségről, a melylyel ön mindenkor helyonyult hűségével a legnevezeteb viszonyok között újra szolgálatomba állott és ezert, valamint az onre háramlott kötelességek teljesítésében való hazafias odaadással teljes elismeréssel fejezem ki, a melyek külső jelei díjmentesen adományozom önnek Szent István-rendem nagylétszámú. Egyidőreleg akadémia onnk további tevékenységét vegt azokat a kizárókat, a melyekből önök miniszterének hivatalukból való föltüntetést iránti kérelmet elfogadom. Bécs, 1899. október 2.

Utazás a Balaton körül.

Hollósy Fülöp László rögtön fogatott s ment a szék elosba a megyegyűlésre, pedig a gyűlést még el se kezdték s még egy hét múlva se ment haza, pedig a gyűlést már rég bevégezték. Asszonyoném legelőször is kiküzdte, ki volt az a szentségtörő pap, a ki a szökevényeket összeadta. Valami katolikus pap volt. Annak ugyan e földi életben nem igen árthatott, de azért mégis nyakára ment s adott neki ötlevellet a pokolba s annak is a fenekére. Az a jó pap bizonyosan föl is használta az ötlevellet.

Megnézted-e jól barna homlokát, piros tarkóját, felül fehér sávos, alul sötétzürke selyem nyakát, világos hamuszínű testét, barna-szürke lobogó tollait? Gyönyörködél-e már sárga szép szemében, szelíd nézésében, nyalka — búszke menésében? Hallottad-e hangját? Azt az egyszerű, de érczes erős hangot? Mikor ott repül fény, az egék magasában, tizenkettő az egyik szárnyon, másik tizenkettő a másik szárnyon, mint a hegyes ék: V betű alakban előre roghogva, elől a vezérdaruvál, a ki harsány hangon le-lekiált a föld szín mélységére: daru, daru!

Te is emaradsz már töltök maholnap darumadár! Gyermekekorbomban hánszor láttam lassu vonulását, hánszor hallottam kiáltó hangod a magasból. Egyszer — egyetlen egyszer az én kis börtönomban, az én kis szigetemre is leszálltál. Ugy mentél tovább a Balatonra. Két év előtt kérdeztem otthon falumbelieket, hánszor-negyeven éves embereket: mikor láttát daru a határon? — Nem tudjuk, mi uram, kicsoda madár az, csak az öregektől halljuk, hogy régen itt is járt a mi vidékünkön.

Kedves gróf Thun! Hivatva érzem magam, hogy a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és tartományok ősszminisztériuma által kért demissiót kegyesen megadjam és értesitem önt, hogy stájerországi helytartómat, gróf Clary-Aldringen Manfrédet az új minisztérium megalakításával megbízta. Bécs, 1899. október 2.

Kedves gróf Thun! A midőn körömré kegyesen fölmentem önt miniszterelnökön hivatalától és helygügyi minisztérium vezetését, halasán elnéztem meg arról az önzetlen készségről, a melylyel ön mindenkor helyonyult hűségével a legnevezeteb viszonyok között újra szolgálatomba állott és ezert, valamint az onre háramlott kötelességek teljesítésében való hazafias odaadással teljes elismeréssel fejezem ki, a melyek külső jelei díjmentesen adományozom önnek Szent István-rendem nagylétszámú. Egyidőreleg akadémia onnk további tevékenységét vegt azokat a kizárókat, a melyekből önök miniszterének hivatalukból való föltüntetést iránti kérelmet elfogadom. Bécs, 1899. október 2.

Utazás a Balaton körül.

Hollósy Fülöp László rögtön fogatott s ment a szék elosba a megyegyűlésre, pedig a gyűlést még el se kezdték s még egy hét múlva se ment haza, pedig a gyűlést már rég bevégezték. Asszonyoném legelőször is kiküzdte, ki volt az a szentségtörő pap, a ki a szökevényeket összeadta. Valami katolikus pap volt. Annak ugyan e földi életben nem igen árthatott, de azért mégis nyakára ment s adott neki ötlevellet a pokolba s annak is a fenekére. Az a jó pap bizonyosan föl is használta az ötlevellet.

Megnézted-e jól barna homlokát, piros tarkóját, felül fehér sávos, alul sötétzürke selyem nyakát, világos hamuszínű testét, barna-szürke lobogó tollait? Gyönyörködél-e már sárga szép szemében, szelíd nézésében, nyalka — búszke menésében? Hallottad-e hangját? Azt az egyszerű, de érczes erős hangot? Mikor ott repül fény, az egék magasában, tizenkettő az egyik szárnyon, másik tizenkettő a másik szárnyon, mint a hegyes ék: V betű alakban előre roghogva, elől a vezérdaruvál, a ki harsány hangon le-lekiált a föld szín mélységére: daru, daru!

Te is emaradsz már töltök maholnap darumadár! Gyermekekorbomban hánszor láttam lassu vonulását, hánszor hallottam kiáltó hangod a magasból. Egyszer — egyetlen egyszer az én kis börtönomban, az én kis szigetemre is leszálltál. Ugy mentél tovább a Balatonra. Két év előtt kérdeztem otthon falumbelieket, hánszor-negyeven éves embereket: mikor láttát daru a határon? — Nem tudjuk, mi uram, kicsoda madár az, csak az öregektől halljuk, hogy régen itt is járt a mi vidékünkön.

Kedves gróf Thun! Hivatva érzem magam, hogy a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és tartományok ősszminisztériuma által kért demissiót kegyesen megadjam és értesitem önt, hogy stájerországi helytartómat, gróf Clary-Aldringen Manfrédet az új minisztérium megalakításával megbízta. Bécs, 1899. október 2.

Kedves gróf Thun! A midőn körömré kegyesen fölmentem önt miniszterelnökön hivatalától és helygügyi minisztérium vezetését, halasán elnéztem meg arról az önzetlen készségről, a melylyel ön mindenkor helyonyult hűségével a legnevezeteb viszonyok között újra szolgálatomba állott és ezert, valamint az onre háramlott kötelességek teljesítésében való hazafias odaadással teljes elismeréssel fejezem ki, a melyek külső jelei díjmentesen adományozom önnek Szent István-rendem nagylétszámú. Egyidőreleg akadémia onnk további tevékenységét vegt azokat a kizárókat, a melyekből önök miniszterének hivatalukból való föltüntetést iránti kérelmet elfogadom. Bécs, 1899. október 2.

KIS HIRDETÉSEK

Ezen hirdetés rovatban minden az... telefon 6354

Minden hirdetés... telefon 6354

TELEFON 6354. Csak oly levelekre válaszolunk...

Kis hirdetések... Breuer nővérek... Burger Vilmosné...

Kiadóhivatali üzenet... Tudakozásokról csak... Uj találmányaimat...

Vétel... Szőlőt... Igen ügyes... Oktatás... Lakás és bérlet...

Erényi-féle... Pályázatok... Nyelvtanár... Intelligens özvegy...

Erényi-féle... PATAKY H. és W... Külföle... Üzlet tulajdonos...

Eladás... Használt és új... pénz-szokronyek...

Eladom olesón... Előkelő kávéház... Alkalmazást keres...

Kisasszony... Jó kereset... Alkalmazást nyer...

Joghallgató... Tanárjelölt... Tanítónő...

30.000... 2 1/2 millió márká...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

Bikszádi... Sztojka... Sztojka... Sztojka...

36 év óta fennálló szőnyeg raktárunk... teljes felosztása következtében...

hatóságilag engedélyezett... szőnyeg végeladás... Óriási szőnyeg raktárunk...

Magy. kir. államvasutak... Pályázati hirdetmény... 141207/99. szám.

A MAGYAR NÉP... MULTJA ÉS JELENE... ELSŐ KÖTET... A SZOLGASÁGTÓL A SZABADSÁGIG...

1899. E... SZERKE... Budapest, IV. Pá... Telefon... EGYETÉRTÉS... MAL SZÁM... Auszriát... Róvid nap... Vihar tomb...